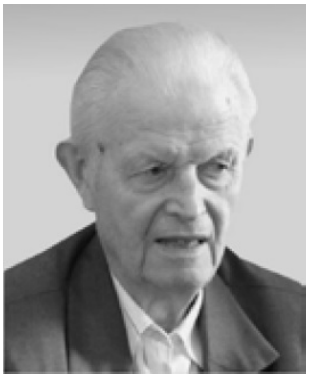
Nekrologi

Dębski Adolf

Brat Adolf Dębski urodził się w Polsce 9 czerwca 1928 roku. Wraz z rodzicami wyemigrował do północnej Francji, gdzie jego ojciec pracował w kopalniach węgla. Jako rodzina najpierw mieszkali w Leforest, potem w Oignies. Brat Adolf poznał Prawdę od swojego ojca, który wcześniej opuścił ruch Świadków Jehowy. Po śmierci ojca brat Adolf nadal mieszkał w domu rodzinnym w Oignies, opiekując się swoją matką, okazując wobec niej prawdziwie chrześcijańskiego ducha, pomimo jej aktywnego sprzeciwu wobec Prawdy. Po jej śmierci, po kilku latach przeniósł się do małego domu w Ostricourt.

Pracował jako księgowy w Leforest, co pozwalało mu spotykać się kilka razy w tygodniu, po godzinach pracy, z rodziną Małyga, która też mieszkała w tej miejscowości, aby całymi wieczorami rozważać biblijne tematy. Poświęcił się służbie Mistrza krótko po odbyciu służby wojskowej w Algierii. Przez całe swoje życie brat Adolf był bardzo aktywny w szerzeniu i obronie przesłania Prawdy. Już w listopadzie 1956 roku brat Adolf, wraz z braćmi Antoine i Simon Papajak, rozpoczął wydawanie czasopisma „Dziennik Syonu”. Aktywnie uczestniczył w jego wydawaniu aż do końca 1982 roku. Tłumaczyli też artykuły brata Russela z „Watch Tower”, aby umożliwić korzystanie z nich francuskojęzycznym braciom i siostrom.

W styczniu 1985 roku Francuskie Stowarzyszenie Badaczy Pisma Świętego wydało nowe czasopismo – „Posłaniec Dobrej Nowiny”, a brat Adolf uczestniczył w tej działalności jako członek Komitetu Redakcyjnego do Wielkanocy 2013 roku. Przez kilka lat był również członkiem Komitetu Redakcyjnego polskojęzycznego czasopisma „Brzask”. Włożył też wiele wysiłku w rozpowszechnianie projekcji filmu „Dla tej przyczyny”, przechowując w swoim domu projektory, sprzęt audio, nagrania i slajdy, skutecznie się tymi materiałami posługując. Był również bardzo aktywny w propagowaniu Prawdy w lokalnych stacjach radiowych, uczestnicząc w dialogach „Piotr i Tomasz”. Ponadto był sekretarzem Francuskiego Stowarzyszenia Badaczy Biblii od roku 1991 do 1999, a następnie jego przewodniczącym w okresie od 1999 do 2009 r. Osobiście był też mocno zaangażowany w pomoc humanitarną oraz pomoc starszym braciom i siostrom.

Przez większość tych lat był starszym zborowym zgromadzenia w Ostricourt. Podróżował także do wielu krajów, aby spotykać się z braćmi i siostrami, i rozpowszechniać przesłanie teraźniejszej Prawdy. Odwiedzał Belgię, Anglię, jeździł też do Polski, Rumunii, na Ukrainę, do Mołdawii, był na Syberii i w USA.

Był dla wielu z nas bratem, którego nauczanie było zgodne z Pismem Świętym i adekwatne do przesłania wtórej obecności, bratem, który umiał odpowiedzieć na nasze pytania, który umiał nam wiele wyjaśnić, któremu też mogliśmy się zwierzyć i na którym mogliśmy polegać. Do Betanii przybył 8 kwietnia 2014 roku, gdzie cieszył się społecznością braterską. Miał z kim porozmawiać na tematy biblijne, które tak ukochał i cenił. Wierzył mocno w obietnice, jakie Bóg zawarł w swoim Słowie i pozostał im wierny aż do końca swych dni.

Brat Adolf zakończył swoją pielgrzymkę za Panem w dniu 09.10.2020 r. w wieku 92 lat.

Na podstawie informacji od Braci z Francji

Kopak Zofia

Dnia 12 grudnia 2020 roku zasnęła w Panu siostra Zofia Kopak, z domu Kozak. Urodziła się 23 lutego 1937 roku w Zamchu. W wieku 19 lat, wspólnie ze swoją przyjaciółką Ewą Kopak, przyjęła symbol chrztu w miejscowości Rąbino, ofiarowując się Panu na służbę. Niedługo później zawarła związek małżeński z bratem Dymitrem Kopakiem. Urodziło im się troje dzieci: Joanna, Andrzej i Tadeusz, 9 wnuków i 9 prawnuków (zmarła niespełna tydzień przed narodzinami kolejnych dwóch).

Przez wiele lat w ich mieszkaniu w Białogardzie przy ul. Wojska Polskiego 78, w bardzo trudnych warunkach lokalowych, odbywały się zebrania zboru Ludu Pana w Białogardzie. Ich mieszkanie odwiedzało bardzo wiele braterstwa z kraju i zza granicy, niektórzy bracia i członkowie rodziny zamieszkiwali u nich przez dłuższe okresy; wszyscy doświadczali tam gościnności i braterskiego ciepła. Po kilku latach przenieśli się do domu zbudowanego wspólnie z braterstwem Lipianin przy ul. Sobieskiego 14, gdzie na parterze wygospodarowano salę na potrzeby zboru i gdzie odbywało się wiele nabożeństw ku chwale Bożej i dla zbudowania społeczności.

Nasza Mama, Babcia i Prababcia była ukochaną żoną i powiernicą brata Dymitra Kopaka. To dzięki niej mógł tak szeroko i skutecznie działać na niwie Pańskiej. Zapisała się w naszej pamięci jako osoba skromna, ciepła, gościnna, a przede wszystkim nieskarżąca się na choroby i trudy życia. W wieku 80 lat nauczyła się obsługiwać tablet, dzięki czemu miała możliwość wysłuchania wielu wykładów i uczestniczenia online w licznych konwencjach, co sprawiało jej prawdziwą radość i czym żyła na co dzień. Do ostatnich chwil pozostała świadoma, miała jasne i zdecydowane poglądy na sprawy Pańskie oraz problemy ciążące naszej społeczności. Pragnęła osobiście uczestniczyć w nabożeństwach i troszczyła się o dobro Braci. Możliwość czerpania z jej mądrości życiowej, obserwowania przykładu jej szlachetnego życia i opiekowania się nią w jej ostatnich chwilach były dla nas prawdziwym zaszczytem. Pozostawiła w sercach współbraci ciepłe wspomnienia dobroci, cichości w działaniu i wytrwałej wiary.

Rodzina

R-
„Straż”